





OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

KRIKI IZ OLGICE

Odgovorni urednik:
Ervin HOJKER

Urednica 1. številke:
Simona JAKOMINI

Uredništvo šolskega
novinarstva:

Uršula BERKE, Matic SAMOBOR
GERL, Florijan GORIČAN, Tilen
GOTVAJN, Sara KOVAČIČ, Jan
LAH, Miha LAZAR, Ivana LETIČ,
Karin MARINIČ, Marko MILOŠIČ,
Sara OVČAR, Romano PRAVDIČ

Mentor ŠNO:
Alenka ZENUNOVIČ

Uredništvo
novinarskega krožka:
Vid BAKLAN, Mojca BEZJAK,
Monja KRAJNC, Anja VEIT, Mia
ŽGANJAR, Nina ŽNIDARIČ

Vodja uredništva:
Vojko JURGEČ

Naslovnica:
Ana LENART, 5.b

Fotografije:
Andrej LAMUT, 9.a

Lektorica:
Vlasta MLINARIČ

Računalniška obdelava:
Vojko JURGEČ

Izdala:
OŠ OLGE MEGLIČ PTUJ
Prešernova 31
2250 PTUJ
Tel.: 02/749 20 10
Faks: 02/749 20 11

e-pošta:
group1.osmbom@guest.arnes.si

Spletna stran:
www2.arnes.si/~osmbom1s



Z dolgimi, urnimi koraki se poslavlja leto 2005. Za nami je prvi trimeser in že uresničujemo zastavljene programe za drugi trimeser v šolskem letu 2005/06. Zdi se, da smo nedolgo tega pričeli z delom v tem šolskem letu in kot bi trenil se približujemo njegovi polovici. A to prvo obdobje ni bilo od muh. Učenec Romano Pravdič je v uvodu za ta časopis zapisal:

»Pogledi sošolcev so nakazali, da se dogaja nekaj velikega. Pred nami je stal čisto nov objekt.« In res je. Zgodilo se je nekaj velikega. Ne samo, da smo poslanstvo, kot vedno, pričeli s šolskim delom. Na prvi šolski dan smo odprli nov prizidek. Prizidek, ki smo ga dolgo pričakovali. In ko danes gledam na ta dogodek vem, da so prizadevanja zanj bila upravičena. Da se je vložek obrestoval. Danes je delo v šoli bogatejše, v mnogo čem lažje in uspešnejše. Je umirjeno, saj je na razpolago veliko novega prostora, tudi takega, ki je namenjen druženju učenin in učencev. In to se pozna na učnem področju, predvsem pa na olajšanem delovanju šole na vzgojnem področju. Tako kot učenci sem tudi sam bil in sem ponosen na nov, čudovit prizidek. In s hvaležnostjo sem ga z gospodom dr. Štefanom Čelanom, županom MO Ptuj gospodom dr. Milanom Zverom, ministrom Ministrstva za šolstvo in šport, odprl. In kot vedno s ponosom zrl v učenke in učence, ki so si ogledovali nove prostore, ko so z veseljem sodelovali v otvoritveni slovesnosti.

Nadvse lepo je bilo! In pozabljeno je vse! Vse ure, vsi stresi, vsa prizadevanja! Kot, da jih ni bilo! Ostajajo učenci, starši in njihova podpora. Ostajajo pričakovanja za še uspešnejšo delo. In to je uspešno. Skrben bralec bo zaznal utrip šole. Šola, ki je odprta v prostor in čas. In iz prispevka bo razbral, da "šola" ni "šola" ampak je prostor za učenje, druženje in osebno rast. To bogatenje so prikazali mladi novinarji z opisom tega bogatega in kvalitetnega dela. In uspehi. Tudi v tem času so že veliki in odmevni tako pri pouku, športu in interesnih dejavnostih. Ob vsem raznolikem delu smo si še posebej prizadevali za osebno rast in ob tem spoznavali pomen prijateljstva, družine... Učili smo se pomena solidarnosti, drugačnosti, strpnosti. Ustvarjali smo z invalidi, družili se s starostniki, vrstniki iz našega mesta, ter sosednjih šol in držav. Vsem, ki so jih dosegli in tistim, ki so k uspehom prispevali, hvala.

V tem času smo praznovali tudi svoj 27. dan OŠ Olge Meglič. S tem smo počastili leto 1979, ko je bila ustanovljena OŠ Olge Meglič. In ta dan je za nas najpomembnejši. Takrat smo začeli. In drugi najpomembnejši dan je prav gotovo 01. 09. 2005, ko smo odprli prizidek k naši šoli. Prvi dan šole nam je odprl možnosti za rast in potrditev. Prizidek nam odpira bodočnost, raznolikost, potrditev in odpira neslutene možnosti. In tako, kot je bila lepa slavnost ob otvoritvi, je bila tudi prireditve posvečena dnevu šole.

Projekt Ptuj v 19. stoletju smo prikazali tako, da ga bolje ne bi mogli. Čudovit, vsebinsko bogato in kvalitetno izveden projekt, bo težko nadgraditi. A za to gre, doseči kvaliteto, jo preseči in prerasti v kvalitete, o kateri danes še ne sanjamo. To bogati življenje, mu daje izziv in priložnost. Išče in najde odgovore in postavlja vprašanja. Vesel sem, da zmoremo! Da iščemo in najdemo! Skupaj, učenci in učenke, strokovni delavci in delavci šole, starši in stroka in za šolo zainteresirano okolje. In vsem za pomoč, pozornost, podporo-hvala.

Pred nami so nove poti, novi cilji. Vem, saj smo jih sposobni uresničiti. Tako kot smo s ponosom praznovali dan samostojnosti, upam, da ste z veseljem v miru z družino preživeli božične praznike. Naj bo lepo in doživeto novo leto 2006.

Ervin Hojker, ravnatelj



Prvi šolski dan

Romano Pravdič, 7.a



Po dobrih dveh mesecih počitnic je zopet prišel velik dan – prvi šolski dan.

Za nas šolarje je bil prvi šolski dan dolgo pričakovan. Kot vsako leto, smo prišli polni optimizma in zanimanja; le kaj bo letos novega.

Že po radiu je bilo slišati, da imamo novo telovadnico, toda to je bilo treba videti.

Zbrali smo se na dvorišču, kjer nas je čakalo veliko presenečenje. Pogledi sošolcev so nakazovali, da se dogaja nekaj velikega. Pred nami je stal čisto nov objekt.

Potem, ko smo posedli v našem malem amfiteatru, je sledila svečana otvoritev novih šolskih prostorov.

Imeli smo to čast, da nas je prišel pozdravit tudi minister za šolstvo dr. Milan Zver.

Z uvodnim pozdravom ravnatelja Ervina Hojkerja se je novo šolsko leto začelo. Sprejel je tudi nekaj novih učiteljev in učiteljic, potem pa je pozdravil znano slovensko skupino B.B.T., ki nas je zabavala. Po svečanem ogledu nove knjižnice in multimedijske učilnice ter dveh telovadnic je sledila še kulturna prireditev v naši novi telovadnici. V nabito polni dvorani so obiskovalci uživali v predstavi naših učencev kar polni dve uri. Ni jih motila niti velika vročina, saj je bil to poseben dan. Prvič smo lahko na šoli imeli tako veliko prireditev v svojih prostorih. Ko je bilo konec slovesnosti, nas je pred novo telovadnico čakal posladek: sadje, keksi in sok. Po tem smo vsi dolgo klepetali še pozno v noč.



Otvoritev prizidka, 1. september 2005

Tekmovanje iz logike

Uršula Berke, 9.a



Dne 9. 9. 2005 je v OŠ Olge Meglič potekalo šolsko tekmovanje iz logike. Tekmovanja se je udeležilo 47 učencev iz 5., 7., 8. in 9. razredov. Tekmovanje je trajalo eno uro pod vodstvom mentorice ga. Darje Šprah.

Priznanja so dobili: Tina Terbuc, Tamara Zebec, Marko Dajnko iz

5. razreda, Nena Lejko, Sara Ovčar, Ana Auer iz 7. razreda, Urban Neudauer, Filip Janžekovič, Jasmina Kokol iz 8. razreda, Vesna Rojko, Jana Verbančič, Uršula Berke iz 9. razreda.

Na državno tekmovanje, ki je potekalo 22.10. 2005 v OŠ Velika Nedelja, so se uvrstili:

Tina Terbuc, Tamara Zebec, Nena Lejko, Sara Ovčar, Urban Neudauer, Filip Janžekovič, Jasmina Kokol, Vesna Rojko, Jana Verbančič.

Na državnem tekmovanju se je najvišje uvrstil Urban Neudauer, ki je dosegel zelo dobro 4. mesto, takoj za njim pa sta bili Jasmina Kokol na 5. mestu ter Sara Ovčar, ki je dosegla 9. mesto.

Učenci so bili na državnem tekmovanju zelo uspešni. Vsem učencem čestitamo in jim še naprej želimo veliko uspehov.

Ogled Ptuja

Elin K. Krajnc, 3.a/8



Bil je oblačen septembrski dan, ko smo se z gospo Viktorijo Dabič sestali v znamenitem sončnem parku. Tam nam je predstavila Dominikanski samostan. Odpravili smo se v mesto, kjer nam je ga. Dabič predstavila veliko spomenikov. Najbolj od vseh mi je bil všeč Orfejev spomenik ali sramotilni kamen. Takoj, ko smo se odpravili domov, je pričel padati dež. Kljub dežju smo se imeli lepo.

*Vse najlepše
v letu 2006!*



Poučnost eksperimentov in jedrske tehnologije

Sara Ovčar, 7.a



Naravoslovni dan učencev 7. razreda je bil namenjen ogledu Hiše eksperimentov in razstavi jedrske tehnologije.

V torek, 12.10.2005, smo se učenci 7. razredov zbrali na parkirišču pod gradom. V dopoldanskem času smo v Ljubljani obiskali Hišo eksperimentov, kjer smo srečali Škote, ki so prišli v Slovenijo navijati za svojo nogometno reprezentanco. So zelo veseli in dobrodušni ljudje, s katerimi smo se tudi slikali.

Ko smo vstopili v Hišo eksperimentov, smo bili presenečeni nad raznolikostjo in raznovrstnostjo eksperimentov. Preizkusili smo vse razstavljene eksperimente. Od nekaterih se kar nismo mogli ločiti. Po slabi uri smo si odšli ogledat razstavo jedrske tehnologije. Poučili smo se o lastnostih jedrske energije in tehnologije. Opravili smo lahko tri poizkuse.

Za konec smo se odpravili še v McDonald's. Domov smo se vrnili siti in bolje poučeni o tem, da sta kemija in fizika zanimivi ter zabavni vedi.

Naravoslovni dan

Lea Lepoša, 4.a



V torek, 18.10.2005, smo imeli naravoslovni dan. Prvo uro smo namenili mikroskopiranju. Učiteljica nas je razdelila v skupine in nam dala navodila za delo.

Dobili smo tudi delovne liste, ki smo jih rešili po opazovanju enoceličarjev. Bilo je zelo zanimivo. Po končanem delu smo odšli v Kinološko društvo Ptuj, kjer so nam dreserji predstavili štiri pse. Zanimiv je bil službeni pes, ki je znal odlično iskati in varovati ljudi pred raznimi nepridipravi. Pokazali so nam skoraj vse, kar pes zna in ta se je vedno odlično odrezal. Videli smo še tri tekmovalne pse, ki so dresirani za razna tekmovanja. Skakali so preko raznih ovir, šli skozi tunel, skočili čez obroč itd. Seveda pa to ni enostavno. Vse to in še več morajo narediti v čim krajšem času! V kinološkem društvu Ptuj pa si nismo samo ogledovali raznih spretnosti dresiranih psov, pač pa nam je gospod, ki dresira pse, povedal veliko o dresiranju. Bilo je zabavno in zanimivo.

Športni dan

Florijan Goričan, 9.a

Oktobra 2005 je bil na osnovni šoli Olge Meglič prvi športni dan v letu 2005/06. Udeleženi so bili vsi učenci te šole. Potekal je na mestnem štadionu, v športni dvorani Mladika in v naši šolski telovadnici.

Učenci devetih razredov smo tekali na 60 in 600 m, streljali z zračnimi puškami na razdalji 10 m, bili na predstavitvi borilne veščine karate ter igrali košarko in dvoranski nogomet. Z manjšo zamudo pri začetku tekanja smo vsi teke opravili dokaj uspešno. Zaradi zamude nam za streljanje ni ostalo prav dosti časa, ker smo se že čez pol ure morali odpraviti v spodnjo šolsko telovadnico, kjer nam je bila predstavljena borilna veščina karate. Na koncu smo se pomerili še v košarki in nogometu. Čez celotno tekmovanje je bila vidna premoč devetih razredov, ki so bili tudi končni zmagovalci tekmovanja.



Športni dan, oktober 2005

Kostanjev piknik

Lučka Neudauer, 3.b/8

Jeseni vsako leto organiziramo kostanjev piknik. Tudi letos so bile delavnice na kostanjevem pikniku zelo zanimive. Naredili smo lahko sliko iz jesenskih pridelkov s polja ali pa veliko bučo. Z mojim atijem sva naredila veliko bučo. Na kostanjevem pikniku mi je bilo zelo všeč.



Kostanjev piknik, oktober 2005



Kulturni dan: Ptuj v 19. stoletju

Nina Žnidarič, 8.a

Začetek šole, pouka, obveznosti. Ja, tudi kulturni dnevi so se začeli. Letos smo prvi kulturni dan namenili spoznavanju našega mesta v 19. stoletju. Po skupinah smo tako spoznali mesto, njegov razvoj, znamenitosti in življenje v 19. stoletju. Sama sem se udeležila ogleda Ferkovega muzeja in Ptujkega gradu.

Ferkov muzej je dobil ime po Francu Ferku, ki se je rodil 16.11.1844 v Gomilici pri Arvežu. Študiral je germanistiko in zgodovino, nadvse pa ga je privlačila arheologija. V svojem rojstnem kraju je ustanovil muzej in knjižnico, ker pa so jo zanemarjali, je vse eksponate daroval mestu Ptuj in tako so ustanovili muzej, ki je po njem dobil ime. Danes se ta muzej imenuje Pokrajinski muzej. O omenjenem muzeju smo izvedeli še veliko zanimivih stvari. Številne arheološke najdbe si vsako leto ogleda veliko število ljudi.

Na gradu smo si ogledali zbirko glasbil. Po ogledu smo se vrnili v šolo, kjer smo naredili povzetek dneva. Na prvem kulturnem dnevu smo zelo uživali in se naučili veliko novih stvari.



Kulturni dan, september 2005

Dan reformacije

Jan Lah, 7.a



V petek, 28.10. 2005, smo obeležili nastanek prvih dveh knjig v slovenskem jeziku ter dan spomina na mrtve. S prireditvijo smo se spomnili Primoža Trubarja ter njegovih zvestih prijateljev. Potekala je drugo učno uro v novi šolski telovadnici. Na prireditvi sem nastopal tudi sam in sicer v vlogi Primoža Trubarja. Nastopajoči smo se

pripravljali že nekaj dni prej, pri pripravi pa nam je pomagala ga. Alenka Zenunović.

Spominska ura je bila namenjena učencem in delavcem naše šole. Gospod ravnatelj je vse nastopajoče pohvalil, vsem učencem in delavcem šole čestital ob državnem prazniku in zaželel lepe jesenske počitnice.



Spominska ura ob dnevu reformacije, 28.10.2005

Teden otroka

Taja Vršič, 3.b/8

Ob tednu otroka smo na naši šoli pripravili posebne popoldanske delavnice. Skupaj smo se zbrali v gospodinjstvi učilnici, kjer smo ob pomoči učiteljice spekli jabolka.

Najprej smo jih umili, jim odstranili peclje in pečke. Nato smo jih dali v pečico in jih spekli. Na pečena jabolka smo posuli sladkor in počakali, da se ohladijo. Nato smo jih okrasili s smetano.

Jabolka so bila zelo dobra. Nekaj smo jih pustili še za druge učence šole.



Teden otroka na Olgici



Obisk na Srednji lesarski šoli

Karin Marinič & Ivana Letič, 7.b

V sredo, 9. 11. 2005, smo si učenci 7. b in 7. a razreda ogledali Lesarsko šolo v Mariboru.

Na začetku smo imeli predstavitev programa, zatem smo se razdelili v posamezne skupine in se pridružili dijakom, ki so izdelovali izdelke iz lesa. Tako smo preizkusili svoje ročne spretnosti in izdelovali predmete iz lesa. Vsaka skupina učencev je izdelovala izbrani predmet, katerega si je lahko odnesla domov.

Dan je bil uspešen, saj smo izvedeli, videli in ustvarjali veliko novega. Vsi pa se zahvaljujemo učiteljicama gospe Heleni Pogelšek in gospe Mariji Belšak, ki sta nam s tako organiziranim in izvedenim tehničkim dnevom popešali dan.

V lekarni in na oddelku za transfuzijo

Sara Kovačič, 8.b



9. novembra 2005 smo imeli učenci predmetne stopnje naravoslovni dan. Osmi razredi smo se ob 8. 30 uri dobili pred lekarno Toplek.

V lekarni nas je sprejela zaposlena farmacevtka. Povedala nam je veliko o nabavi, pripravi in prodaji zdravil in drugih medicinskih in higienskih potrebščinah. Poskušali smo se tudi v pripravljanju zdravil. Mnogim nam je bilo to všeč, zato bodo morda v bodoče nekateri postali farmacevti.

Nato smo se odpravili na oddelku za transfuzijo, kjer nas je sprejela tamkajšnja medicinska sestra. Izvedeli smo nekaj o poklicih in delu na tem oddelku in tudi nekaj več o krvnih skupinah. Najbolj pogumni med nami so hoteli izvesti svojo krvno skupino. Medicinska sestra jim je vzela kri in s pomočjo laboratorijskega instrumenta ugotovila njihovo krvno skupino.

Ta dan smo spoznali nekaj več o medicinskih poklicih in delu zaposlenih v lekarni in na oddelku za transfuzijo. Vsem nam je bil dan zanimiv in morda se med nami skrivajo bodoči delavci v medicini.

Obisk v vinski kleti Jeruzalem

Matic Samobor Gerl, 9.a

V četrtek, 10. novembra 2005, smo se učenci 9. razredov OŠ Olge Meglič Ptuj odpravili na šolsko ekskurzijo v ormoško vinsko klet Jeruzalem.

Ob osmi uri smo se zbrali na parkirišču pod gradom, kjer nas je pobral avtobus. Spremljali so nas učitelji: Leonida Kralj, Darja Lipovec, Marko Feguš in Vlasta Mlinarič. Po polurni vožnji nas je avtobus pripeljal do Tovarne sladkorja Ormož, ki smo si jo ogledali, nato pa smo se odpravili v vinsko klet, kjer nas je pričakala tamkajšnja uslužbenka. Opisala nam je vinsko klet in nam povedala nekaj zanimivosti o njej. Tam pridelujejo in hranijo različne sorte vin: traminec, sivi in beli pinot, renski rizling, rumeni muškat in druga bela vina. Ko nas je odvedla v klet, nam je razkazala sode in povedala, katere sorte vina hranijo v njih. Ob izhodu iz kleti smo ugotovili, kako nečist zrak je dejansko v kleti. Nekaj časa smo še čakali na avtobus in ko je prišel, nas je odpeljal domov. Na Ptuj smo se vrnili ob 12. uri.

Policist v našem razredu

Miha Lazar, 7.a



V ponedeljek, dne 14. 11. 2005, nas je v razredu obiskal policist Policijske postaje Ptuj. Njegov obisk nas ni preveč presenetil, saj se danes dogaja precej nasilja že med vrstniki v osnovnih šolah. Prišel nas je poučiti, kaj naj storimo, če smo žrtve nasilnežev.

Izvedel sem veliko stvari, ki jih do sedaj nisem vedel. Če sem žrtev tatvine ali napada, če nam kdo grozi ali nas izsiljuje, da mu moramo proti naši volji dajati stvari ali denar, moramo dogodek takoj prijaviti policiji. To lahko storimo sami ali v spremstvu staršev. Če se nasilje dogodi v šoli, ga prijavimo delavcu šole. V vsakem primeru je pomembno, da to storimo čimprej.

Po končanem predavanju, ki je bilo zelo zanimivo in poučno, smo lahko postavljali vprašanja. Na koncu se nam je policist zahvalil, ker smo bili dobri poslušalci in sogovorniki ter nam zaželel, da ne bi v življenju doživeli ničesar neprijetnega.



Otroški parlament

Tilen Gotvajn, 7.b

17. novembra je bil na Olgičici otroški parlament. Okoli 13. ure smo se z ostalimi učenci posedli v učilnici št. 9. Pogovarjali smo se o prepovedanih tabujih kot so alkohol, droga, nasilje, spolnost in zloraba. Najzanimivejša predstavitev je bila verjetno predstavitev 8.a razreda. Učenki sta predstavili nekaj znanih drog in njihove učinke ter posledice. Seveda so tudi drugi učenci imeli zanimive predstavitve. Izvedeli smo lahko tudi zelo veliko o kajenju. Vse je bilo zanimivo. Menim, da bi bilo boljše, če bi se na otroškem parlamentu pogovarjali o problemih na naši šoli.



Šolski parlament, 17.11.2005

Že ob vstopu v telovadnico so obiskovalci zagledali zares lepo urejeno živo sceno, na kateri so učenci predstavljali različne obrtnike iz 19. stoletja. Voditelji so nas že takoj na začetku popeljali skoraj dvesto let nazaj. Učenci so predstavili značilno trikotno obliko mesta Ptuja. Sledila je glasbena točka, ki je prikazala razliko med glasbo 19. stoletja (zapeli so učenci šolskega pevskega zbora) in danes (poslušali smo šolske raperje). Učenci drugih razredov so zaplesali valček, učenci tretjih pa so prikazali polko. Videli smo še modernejša plesa, kot je npr. hip hop. Prisluhnili smo še našim učencem, ki obiskujejo glasbeno šolo na Ptuj. V smeh so nas spravili telovadci, učenci petih razredov, ki so prikazali, kako so v 19. stoletju mladi fantje skrbeli za svoje telo. Takoj zatem pa smo še videli točko aerobike; se pravi, kako se mladi razgibavajo danes.

Gradnja železnice na Ptuj je predstavljala velik razvoj mesta, saj so k nam lahko hitreje prišli gostje iz drugih oddaljenih krajev. Najprej so nas s svojo točko obiskali gostje iz Koprivnice, nato pa so k nam prišli še angleški turisti. Pravzaprav so to bili učenci sedmega razreda naše šole, ki so nam zaigrali kratek skeč o zgodah in nezgodah v našem mestu. Naši najmlajši so nas razveselili s svojo želvasto kan kan točko. Nato so pa kan kan zaplesale še malo večje učenke. Prireditev se je zaključila s pozdravnim govorom gospoda ravnatelja.

Večer je bil zares zelo prijeten, za kar imajo seveda največje zasluge učenci in učenke ter delavci naše šole.

27. rojstni dan je torej za nami. Sedaj lahko naši Olgičici zaželimo še veliko prijetnih rojstnih dni.

Dan naše Olgičice

Nina Žnidarič, 8.a

25. november je vsako leto za nas poseben dan! To je dan naše šole – Olgičice. Letos, 25. novembra, je praznovala že svoj 27. rojstni dan in vsako leto jo imamo še rajši!

Tako kot vsako leto, smo tudi ob letošnjem dnevu šole pripravili posebno slovesnost. Dopoldne smo nekateri preživeli doma, nekateri pa so poskrbeli še za zadnje priprave pred večernim velikim nastopom, na katerega smo se dolgo pripravljali.

Rdeča nit letošnjega dneva šole je bilo življenje na Ptuj v 19. stoletju. Učenci so občinstvo v nabito polni šolski telovadnici zabavali dobro uro z zanimivim in raznolikim programom.



Dan šole, 25.11.2005



Nasilju odločno reci NE!

Anita Peklar Selinšek

Nasilno vedenje je naučeno. Je odraz odnosov v družini, vzorov in vrednot v otrokovem okolju, otrokovega obrambnega vedenja, nenazadnje pa tudi družbene klime. Meje sprejemljivega vedenja se postavljajo z določenimi pravili, ki naj bi jih posameznik v dani situaciji upošteval. Spoštovanje pravil je socialna veščina, ki se je lahko naučimo. Pri reševanju omenjenega problema, ki v zadnjem času postaja vse aktualnejši v medijih ter takšnih in drugačnih razpravah, je nujno skupno sodelovanje staršev, šole in učencev.

Za reševanje problema nasilja med vami učenci je na prvem mestu osveščenost. Ljudje, ki vedo, kaj hočejo so uspešni ljudje. Dan ima štiriindvajset ur, človeško telo pa omejene količine energije, zato so odločitve sestavni del vsakdana. Samo nekaj je nujno in neizogibno: TI. Vse okoli tebe je posledica izbire. Zatorej ne bodi nasilen in ne sprejemaj nasilja, bodi odločen in reci NE!

Nasilje me zelo moti

Eva Kukec, 4.a

Premalo se zavedamo, kakšne posledice lahko ima nasilje. V današnjem času je vedno bolj prisotno. To so pretepi, spolna zloraba, zaradi katerih lahko ljudje postanejo tudi invalidi ali umrejo.

Velikokrat se mi zdijo žalitve in ustrahovanje hujše psihično nasilje, saj lahko ljudi prizadene in jim zagreni življenje. Povzroči strah v njih. Tisti, ki so nasilje že doživeli, imajo strah, da se bo to ponovilo. Želim, da bi z nasiljem prenehali.



Luka Čeh, 2.a

Boj proti nasilju

Sara Orlač in Nina Širec, 4.a

Vedno več je nasilja,
kličemo na pomoč,
združimo moči,
ne bojmo se noči.

Nasilje med otroki se godi,
velikokrat tudi pred našimi očmi,
vse zamegljeno se nam zdi,
nikar ne bojmo se ga vsi,
raje ponudimo jim pomoči.

Nasilje ne pozna meja,
velikokrat slabo se konča,
na vsakem koraku preži,
marsikdo vanj se ulovi.

Veliko dobrih je ljudi,
ki proti nasilju se bori,
med njimi smo tudi mi.



BUM! Petarde! Nevarne igrače, ki jih prižigamo za novo leto. Natančna navodila za uporabo:

- petardo prižgeš
- jo vržeš proč od sebe
- in uživaš ob poku

To se nekaterim zdijo pozitivne strani petard. Otroci ob njih uživajo, ampak dosti se jih ne zaveda posledic:

- slepota
- lahko oglušiš
- raztrganine udov

To so samo nekatere posledice petard. Če mečeš petarde pred sošolci, nisi čisto nič kul. Lahko koga resno poškoduješ in/ali celo spraviš v bolnišnico!

Ne uporabljajte petard!

Vid Baklan, 5.a





Mlečna hrana

Žan Žmavc, 3.b/9

Mleko, skuta, maslo, sir
otrokom damo, da je mir.
Otroci zdravi so zelo,
saj hrano pridno pojedo.
V tej hrani veliko vitaminov je,
ki za zdravje pomembnih je.

Mlečna hrana

Mitja Vaupotič, 3.b/9

Mlečna hrana je najboljša,
priporočajo jo že od rojstva.
S sladkim mlekom že mama da
najboljšo popotnico ti v svet,
z njim te lahko hrani tudi nekaj let.
Ko postaviš se na noge,
venomer ti govori,
da po mlečni hrani
trde boš imel kosti.
Zobki tvoji bodo beli,
trdi kakor kamen, kost,
možgančki tvoji bodo bistri,
računal, pisal, pesnil boš
kot veliki mož.
Ko odrasteš in postaneš
velik kakor očka tvoj,
pa ponavljaš tole pesem,
kot so tebi jo nekoč.



Kaja Vučkovič Zinrajh, 1.a



Anja Draškovič, 3.b/8

Mleko

Tamara Vindiš, 3.b/9

Urno mleko in pogačo
bom odnesla v palačo,
da se kralj lahko naje
in da umije si zobe,
kajti mleko moraš piti,
če hočeš velik sploh kdaj biti.
Nauk te pesmi nam pove,
da v mleku polno vitaminov je.

Mlečna hrana

Bruno Gale, 3.b/9

Mami moja je iznajdljiva,
torto speče mi iz sira,
ati pa mi od Mohameda
prinese polno kepic sladoleda.
Od tega zdravo se živi,
saj to same mlečne so stvari.

Roža

Anja Hrzenjak, 4.b

Ti moja roža si,
v naročje zleti mi,
ker rada te imam,
ne zapusti me nikar.

S tabo se igram,
ne odidi mi nikdar,
ker življenje moje si,
roža, hvala ti.

Brez tebe mi ne gre nikjer,
ne v šoli in ne doma.
S tabo sem vesela,
Brez tebe pa resno ne.

Roža, hvala ti,
da prijazna si.



Gašpar Marinič, 2.b



Lojo v svetu prihodnosti

Tina Fekonja, 4.a

Lojo je bil majhen. Bil je srčkan in ljubezniv. Živel je pri svojih gospodarjih in bil zelo zadovoljen.

Nekega dne, ko se je potepal po vrtu in raziskoval, ga je nekaj zgrabilo za ušesa. Prestrašil se je in se začel na vso moč upirati. Tisto nekaj ga je dvignilo v zrak višje in višje. Nekaj časa se je še upiral, potem pa je obupal. Prepustil se je usodi, kakršnakoli je že bila. Ostri kremplji so ga izpustili in začel je padati s polno hitrostjo. Padal je in padal, dokler ni treščil ob nekaj trdega. "Mrtev sem!" je pomislil in si sploh ni upal odpreti oči. Potem pa je zaslišal brenčanje in tuljenje. Zaslišal je nekaj čisto blizu sebe. Dvignil se je in se zazrl naravnost v žaromete ogromnega stroja, ki se mu je približeval. Lojo je prestrašeno odskočil in se znašel na čudni betonski plošči. Morda je bil pločnik. Šele tedaj je opazil, da je v popolnoma drugačnem svetu, kot ga je poznal.

Hodil je po mestih; vsepovsod so bili računalniki in stroji. Bilo je celo nekaj ljudi iz pločevine, no, vsaj videti so bili kot ljudje. Na vsakem vogalu je prežala nevarnost. Lojo je imel srečo, da se je vsem izognil. Naenkrat ga je zgrabila močna roka in ga odnesla v neko stavbo v obliki ure. "S tem lahko naredimo preizkus!" je nekdo rekel. "Em, kaj pa je to?" je rekel nekdo drug. "Ne vem. Mislim, da je lisica", je spet rekel prvi. "Daj ga sem!" Lojo se je prestrašil. Položili so ga v škatlo iz samih žic. Nato je začelo vse cvrčati in naenkrat se je znašel na kraju, ki ga je dobro poznal, na jasi tete Slavke.

"Lojo! Kaj pa ti tu?!"

Lojo se je stisnil h gospodarici. Ni ga več zanimalo, kaj je bilo prej, samo da je spet doma.



Pia Valent, 5.b

Morje

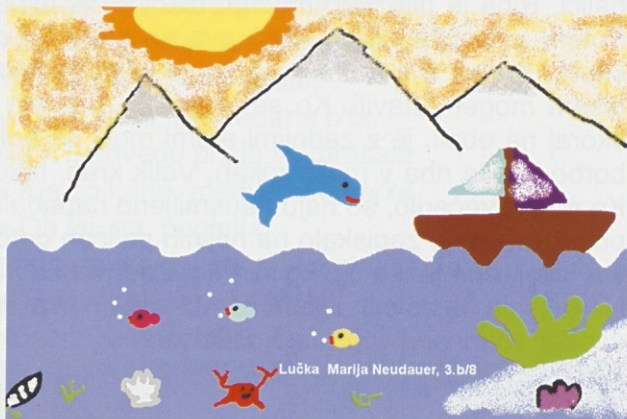
Barbara Babič, 4.b

Sedim na obali
in gledam morje,
me veter poboža,
mi skuštra lase.

Sedim na obali
in gledam v daljavo,
galeb se pripravlja,
da skoči na glavo.

Sedim na obali
in gledam v daljavo,
pripluje barka,
parkira na travo.

Sedim na obali
in odprem oči,
tedaj se zavem,
da ničesar ni.



Lučka Marija Neudauer, 3.b/8

Olgica

Sara Orlač & Nina Širec, 4.a

Ko se zjutraj prebudimo,
z veseljem na Olgico odhitimo.
Tam se s prijatelji za roke držimo
in za boljši jutri se učimo.



Anja Veit, 5.b



Ribolov v Dupleku

Marko Milošič, 9.a

Že na začetku počitnic sem se s kolegom dogovoril za ribolov v gramoznici Duplek. Ribolov mi pomeni sprostitev po napornem in težkem delu v šoli, zato si ob vsakem koncu šolskega leta obvezno privoščim vsaj en dan sprostitve. Letos je bilo to 1.7.2005.

Ob pol petih zjutraj mi zveni budilka. Poln pričakovanja se z vso opremo odpravim pred hišo, izpred katere smo se ob dogovorjenem času odpeljali v Duplek. Vožnja je trajala točno pol ure. Ko se je pred nami razprostiralo veličastno jezero, je vsem zastal dih. Redka megla se je vlekla nad površino, svež in oster veter je prijetno pihljal, sonce s svojimi toplimi žarki pa nas je prijetno grelo. S kolegom komaj odneseva vso opremo na izbrano mesto, potem pa sledi mučno in dolgotrajno postavljanje šotora, mizice, ležalnikov, stolov in palic. V eni uri sva bila pripravljena. Oba sva lovila na dve palici, vaba je bila kuhana koruza in kroglice, imenovane boile. Imela sva tudi pokazatelje prijema, ki z zvočnim piskom opozorijo na premikanje vrvic. Vabe so bile v vodi in preostalo je le še čakanje. Ker sem bil utrujen, sem v šotoru, ob prijetnem petju ptic, zaspal. Čez eno uro sem se zbudil in s kolegom sva pripravila obilen zajtrk. Prekinilo pa ga je glasno piskanje na moji palici. V enem koraku sem pri palici in močno zategnem. Palica se lepo povije, riba pa močno vleče naravnost v alge. Uspem jo obrniti proti sebi in po 10 minutah borbe je bila na obali. Lep krap, težak 4,5 kg. Komaj sem se uspel umiriti, zopet isto, čeprav je bila riba malo manjša. Točno 3 kg. Riba sva dala v mrežo za kasnejše slikanje, ravno takrat, ko je prišel čuvaj. Plačava dve dnevni karti, skupaj 4000 sit. Ob 13.00 je ponovno zapiskalo, tokrat na kolegovi palici. Riba je bila zelo močna, takoj se je uspela zamotati v alge. Palica je bila na koncu svojih moči. Potem je počila vrvica. Oba sva se strinjala, da je imela okrog 10 kg. Razočarana pripraviva obilno kosilo. Komaj sva se najedla, ko je spet zapiskalo. Močno zategnem, riba pa kar gre po svoje, sploh je nisem mogel ustaviti. Ko se je po 10 minutah izmučila, sem jo počasi privlekel k obali. Ko je bila že skoraj na obali, je z zadnjimi atomi moči še enkrat pobegnila v globino. Po skupno več kot 15 minutah borbe je bila riba v mojih rokah. Velik krap, takoj ga stehtava, prek 8 kg. Tudi to ribo sva dala v mrežo. Ko se je zvečerilo, so naju neusmiljeno napadali komarji. Sploh se jih ni bilo mogoče rešiti. Ko pa sva že pospravljala, je zapiskalo na najinih palicah gotovo istočasno. Oba sva uspešno obvladala ribi in rezultat sta bila krapa težka 5,5 kg in 4 kg. Zadovoljna na poti domov razmišljava o uspešnem dnevu.

Na takšnih ribolovnih izletih zares uživam in si napolnim baterije za naslednje dni. Res so lahko naporni, vendar so mi prvovrstna sprostitev.



Samantha Kralj, 2.b



Jan Zupanič, 3.b/8



Vita Hojnik, 5.a



Lara Maher, 2.a



Prišla je teta jesen

Lea Lepoša, 4.a

Prišla je teta jesen,
s seboj je prinesla
košaro pisanih barv:
rjave, rdeče,
rumene, zelene.
Prišla je teta jesen.

Prišla je teta jesen,
kostanji se pečejo,
listje odpada,
mrzlo postaja.
Prišla je teta jesen.

Prišla je teta jesen,
zima nastaja,
medved gre spat.
Prišla je teta jesen.

Božiček

Anuša Sarič, 4.b

Božiček Kožiček nam
nosi darila, bonbone,
balone in druge stvari.
Če daril ne bo nosil,
bo poreden postal.

Prišel bo skozi dimnik
in padel v ribnik,
če ribnik bo puščal,
bo malo pohujšal.



Tina Širec, 1.b



Gorazd Lajh, 5.b

Medvedova gostija

Nuša, Ana, Sara, Nena 7.a

Medved debelušni, pripravil gostijo,
prijatelje na pokra povabil partijo.
Ves dan je delal, brezupno garal,
torto je pekel, dela si dal.
Volk in lisica, sestradana b'la,
sta k medvedu prišla in vprašala:
» Kje so karte, medvedek, hej?«
» Oh jej, no, poglej!«
Karte medved v brlogu iskal,
ni več vedel, kam jih je dal.
Končno je našel, šel je nazaj,
na gostijo v sončni gaj.
Volka in lisice ni več bilo,
hrane tudi ne, popila sta še vodo.
Na mizi so samo še ostanki bili,
kdor zamudi, obira kosti!



Marko Dajnko, 5.b





Policaj se vrne z dopusta in pripoveduje kolegom, da je bil na morju na Rogli. "Kako na morju na Rogli? Si bil na morju ali na Rogli?" Eden od kolegov odpre avtokarto in pokaže: "Poglej, tu je Rogla, morje pa je skoraj 200 km dalje proti jugu!" In se policaju posveti: "Pa res. Potem pa ni čudno, da smo se vsak dan vozili pet ur daleč na plažo."



Mama jezno proti Jožeku: "Nehaj se že stegovati čez mizo. A nimaš jezika?" Jožek je že premislil: "Imam, a roka je vseeno daljša."



Pelje kmet kravo čez most, pa ga vidi policaj in mu reče: "Kaj ne vidite znaka SAMO ZA PEŠCE?!" Pa ga kmet pogleda ter mu odvrne: "Mar se moja krava pelje s kolesom?"



Dama reče gospodu: "Dva razloga sta, da nikoli ne boste dober plesalec." - "Katera?" "Obe vaši nogi."



"Dober dan, gospod profesor. Rad bi opravičil izostanek mojega sina od pouka. Danes ga ne bo v šolo." - "Kdo pa kliče?" - "Moj oče."



Kakšna je razlika med dolgočasnim učiteljem in dolgočasno knjigo? Knjigo lahko zapreš.



"Oh, mami! Danes ne bi šel v šolo! Sovražim jo!" - "Pa moraš iti, sine. Najprej zato, ker si star triinštirideset let, drugič pa zato, ker si ravnatelj."



Učitelj: "Tim, povej mi tri živali iz družine opic." Tim: "Mama opica, oče opičjak, hčerka opica."

Učitelj: "Maja, zelo sem razočaran, ker si prepisala Katjine odgovore!"

Maja: "Kako pa to veste, da sem jih prepisala od nje?"

Učitelj: "Ker je Katja napisala: NE VEM, ti pa: JAZ TUDI NE!"



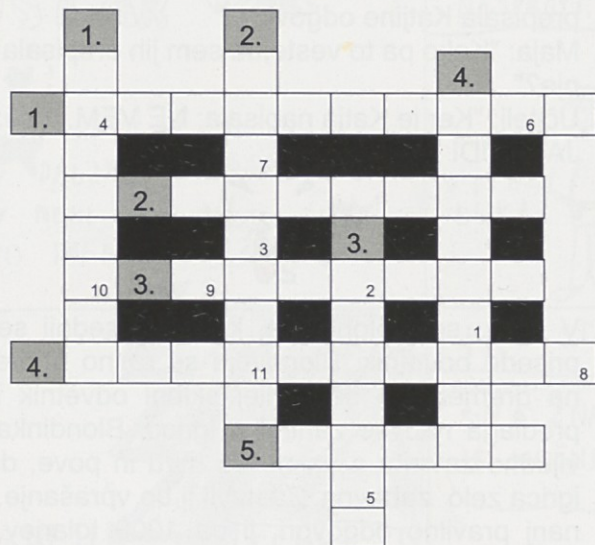
V letalu sedi blondinka, ko na sosednji sedež prisede odvetnik. Blondinka se ravno pripravlja na dremež, ko se k njej skloni odvetnik in ji predlaga nadvse zanimivo igrico. Blondinka ga vljudno zavrne, a on ne da miru in pove, da je igrica zelo zabavna. Zastavil ji bo vprašanje. Če nanj pravilno odgovori, ji da 1000 tolarjev, če pa ne, pa da ona njemu denar. Blondinka še zmeraj ni za stvar, zato odvetnik še naprej tečnari. Ker je prepričan, da je blondinka pač "blondinka", ji predlaga, da ji zastavi vprašanje. Če nanj ne odgovori pravilno, mu ona plača 1000 tolarjev, če pa on na njeno vprašanje ne odgovori pravilno, pa ji on da 50 000 tolarjev. Blondinka ga ima počasi dovolj, zato privoli. Odvetnik jo vpraša: "Koliko kilometrov je od Zemlje do Lune?" Blondinka mirno seže v torbico in mu da 1000 tolarjev. Odvetnik ves vesel vzame denar in čaka na njeno vprašanje. Blondinka ga vpraša: "Kaj je to? Zjutraj gre na drevo s tremi nogami, zvečer pa dol pride s štirimi?" Odvetnik se praska po glavi, odpre prenosni računalnik, se poveže z internetom - nič. Kliče svoje kolege - nič. Vprašanje da na forum "čudnih vprašanj" in - nič. Po dveh urah prizna svojo nevednost. S težkim srcem zbudi blondinko in ji da tistih 50 000 tolarjev. Blondinka jih spravi v torbico. On pa jo vpraša: "In kaj je to?" Blondinka spet seže v torbico in mu da 1000 tolarjev....



Stran je za vas pripravil:
VINKO VICAR



ZA VELIKE ...



1	2	3	4	5	6
---	---	---	---	---	---

7	8
---	---

9	6	10	1	11
---	---	----	---	----

VODORAVNO

1. Znan slovenski pisatelj (Skodelica kave)
2. Temeljna knjiga krščanske vere
3. Ureditev cest je njegova...
4. Stopal je po ozki brvi in lovil ...
5. Da Vincijeva ...

NAVPIČNO

1. Sestavljalec čitank
2. Trgovina s knjigami
3. Podatek, ki označuje leto kakega dogodka
4. Moški, ki veliko in hitro bere (požira) knjige

Monja Krajnc, 4.b

... IN ZA MALE

POVEŽI UGANKO Z USTREZNO SLIKO.

NA POLJU ŽIVI,
GLAVO, ROKE IN NOGE IMA,
PA ŽIV NI.

JE PLAŠEN IN URNO TEČI ZNA,
KOŽUŠČEK MEHEK IMA
TER DOLGA UHLJA DVA.

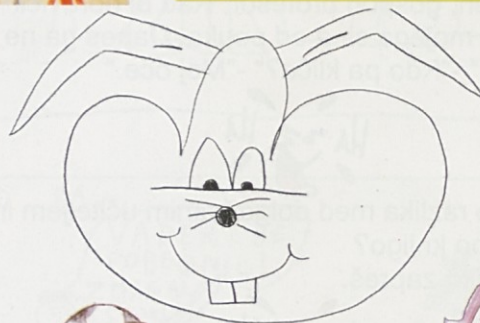
JE OKROGLA,
SE VRTI IN KOTALI,
Z NJO SE LAHKO IGRAŠ SAM,
ŠE RAJE PA S PRIJATELJI.

Timi Kranjc, 1.b

SEM OKROGLA IN VESELA,
NA NJIVI SEM ŽIVELA,
NA NOČ ČAROVNIC PA SEM
S STRAŠNIM OBRAZOM OŽIVELA.

TIK TAK SE VEDNO GLASIM,
VEDNO VAS GLEDAM,
NIČ NE SPIM,
OB VSAKI POLNI URI ZVONIM.

Žak Ciglar, 1.b



AVTORJI SLIK: Dolores Krajnc, 2.a; Špela Hlupič, 2.b; Tara Tomanič, 1.a; Amadej Kukovec, 3.b/8; Rebeka Filipič, 3.b/9